

Varga Borbála versei

a terasz mellett

*elvonultam a könyvtárba hogy semmit se csináljak
a semminek csillagokból szórt mustáríze van
keresztbe tett lépéseim ürességet kikalapálnak
neonok közt senki se jön be jól érzem magam*

telefon

*hívlak a hangod elmerült
egy nagy folyamban csak részletek
bukkannak fel erősebben
kiálts hogy kiemeljelek
nagy tér egy szűk kábelben
összerakott hangpixelek
frekvenciákon utazom
hangod az ételem
elmosódott hullámok között
meddig kell még míg felismersz?
évszázadokig készültem hogy
kimondjak neked egy szót*

acélozás

*forrósodom hűlök megint
 hideg cseppek ömlenek lázra
 a fölösleg végül kimarad
 így készülök   a kard
 napok jönnek kitágulok
 füstölgök esők alatt ázva
 igen és igen nem és nem
 egyre keményebb   a kő
 jó edzőim voltatok
 minden szerves kirohadt
 szivárványként felszállt belőlem
 egy maradtam   az idő*

15° C februárban

*ragyognak az aszfalkövek
 fehér fény a sárban
 ágakon áttetsző csepp-rügyek
 iszom a csendet eszem a magányt
 hívlak nincs válasz s ha valami bánt
 leperreg rólam mint víz a kőről
 guggolok a hidegben
 rúgással hasítok magamnak
 égtájakat a levegőből
 beutazom a távlatot
 s mivel én vagyok a jég
 mielőtt bármit érintenék
 otthagytok – mert kimelegettem*

Harminc

*ha futottál úsztál lélegeztél
a nagy úrból volt jéghegyes tél
fádon gyümölcs és friss rügyek
szemedben felengedő tavasz
ha kibírtál vihart utazást
vonatot érkezést indulást
társat magányt és eltűnést
tudod már nem lesz ugyanaz
ha zsigereid szétcincáltad
horpaszod reszkető vadállat
szédületedben a talaj
lábad alól ha kiszalad:
ünnepeld az erőt a véget
élvezd ki a messzeséget
utazz be most egy más vidéket
panaszkodnod nem szabad
elhasználtad tested a kelyhet
de közben kiürítve a serleg
ez megéri a fájdalmakat*

V-nyak

*sötétkék pulóverem
hátgerincem a padon
kinyúlva csigolya-köveken
fuss végig a patakon
hideg víz hideg kő meleg láb
suhanásban a tehetetlen
ha gondolkozol beleesel
ha ugrasz átjutsz szüneteken
innen is túl is én vagyok
kezdjünk el veszíteni hogy könnyű
legyen amikor azt mondom
igen – és aztán hallgatok*